

JÁSZKUN POLGÁR.

Közérdekű, gazdasági, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelen minden csütörtökön.

<p>Előfizetési feltételek:</p> <p>Május 1-től augusztus végéig . . . 2 frt.</p> <p>„ deczember „ . . . 4 frt.</p>	<p>Szerkesztőségi iroda:</p> <p>I. tized, 84-dik szám alatt.</p> <p>Kiadó hivatal:</p> <p>Gerzsány Antal, II. tized, saját házában.</p>	<p>Hirdetések díja:</p> <p>Egy 3 hasábos petit sor helye 10 kr.</p> <p>Többszöri hirdetések engedelményben részesülnek.</p> <p>Kinestári illeték külön 30 kr.</p> <p>Nyilttér sora 25 kr.</p>
--	---	--

Tisztelettel tudatjuk, hogy lapunkra előfizetéseket a **LITASSY TESTVÉREK** című helybeli közelismerésben részesülő cég is elfogad.

Egy kis ismerkedés a közjegyzői intézménnyel.

A f. évvel együtt el fog tűnni sok zavar és bonyodalom a magyar jogélet mezejéről is. Minden oda mutat, hogy a közjegyzői intézmény, a jövő év elejével Magyarországon életbe fog léptetni. Az ide vonatkozó törvényjavaslat az alsóházi tárgyaláson már keresztül ment, s örömmel hiszszük, hogy azt a felsőház is nagyban és egészben elfogadandja, s ha netalán rajta módosításokat is teend, azok az intézménynek csak tökéletesítését czélozzandják.

Megérjük tehát valahára, hogyha a nálunk is tetemesen előhaladott cultura a magán emberek üzleti összeköttetéseit tetemesen megsokszorosította, ha az egymásra halmozott ügyletek sok bonyolult jogviszonyokat idéztek elő, ha ezeknek megkötésére, majd megoldására temérdek új törvényt, — sőt a mi még nagyobb baj, — hol a régiek, hol az újabb törvényeket kell alkalmazni: mindenki mindenhol, s minden pillanatban találhat megbízható tanácsadót, kötvényeinek, egyezményeinek szakértő szerkesztőt, s cselekvényeire minden kételyt kizáró tanúságot, s jogügyleteiről oly minden kételyt kizáró oklevelet szerezhet, mely

minden perlekedéstől legvalószínűbben megóvja, vagy legalább perrel lett megtámadása esetére teljes hatálylally oltalmazza.

Minden államban, a hol határozott jogrend uralkodott, a jogtörténet kezdetétől fogva találunk nyomokat oly intézményekről, vagy legalább szervekről, melyek feladatai a közjegyzői intézmény jelenlegi forgalmkörébe esnek. Már a római köztársaság idejéből maradtak fenn történelmi vonatkozások olyan irnokokról, kik a jogi okiratokat szakszerűleg készítették; a Justinian Codex már határozottan megemlíti a nyilvános irnokokat, jegyzőket és kivonatkészítőket, kik még szintén Justinian idejében egy császári rendelettel különös testületbe soroztattak, és szervezetük nagyon emlékeztet a mai közjegyzői intézményre. E testület tagjai az időben és még azután sokáig **Tabellio** nevet viseltek.

A római birodalom felozlása után mindazon államokban, melyekben a jogrend, a római jog elvére alapított, találunk Tabelliókhoz hasonló nyilvános személyeket; a XI. századtól kezdve az egyházi törvényszékek állandóan alkalmaztak nyilvános jegyzőket, sőt a következő századokban az egyes egyháznagyok udvari személyzetének kiegészítője volt

a nyilvános irnok, ki az egyháznagy előtt kötött egyezményekről az okiratokat szerkesztette.

Rendszeres statutum a közjegyzők számára Franciaországban a XVI-ik század végén adatott ki, mely által a közjegyzők formaszorú czéhekbe soroztattak, s némely szerződésekre nézve világosan meghatározottat, hogy csak úgy bírnak jogérvénnyel, ha közjegyző előtt kötnek.

Olaszországban csaknem folytonosan működtek a közjegyzőkhöz hasonló nyilvános organumok, s Németországban már a XVI-ik század elején I. Miksa császár meglehetősen részletes közjegyzői rendtartást bocsátott ki.

De az eddig ismert legnagyobb tökélyt a közjegyzői intézmény a franciaországi 1803-ki mart. 18-ki törvény által nyerte, mely törvény némi módosításokkal a francia jogélet alapjának egyik talpkövét mai nap is képezi.

Az ausztriai birodalomban, de csak a Lombard-velencei királyságban, 1806-ban lépett életbe, de 1837 től kezdve lassanként megszűnt. 1850-ben az osztrák örökös tartományokban behozatván, 1855-ben némi módosításokkal Magyarországra is kiterjesztetett, de 1861-ben

A SZÉPNEM SZÁMÁRA.

A gyászoló természet.*)

Zokogva áll a természet
Sírhalmai fölött,
Gyászruhául bús felleget
Remeteként öltött.

Redőkbe fődé bájait,
Mint gyászoló özvegy,
Ki nem képes fájdalmait
Enyhíteni, ha könnyez.

Könyvek ragyognak szemében,
De egyet sem hullat;
Mint ki kaczag keservében,
Olykor keble füllad

De hasztalan, — nincs nekie
A kit átkaroljon,
Mind elhaltak gyermekei,
Nincs kit megésokoljon.

Fájdalmasan tekint széjjel
Fiai sírhalmán,
Versenyezve fut a széllal
Mint bősztult oroszlán.

Vesztesége óriási,
De rajt nem segíthet,

Nem indulnak meg könyei,
Rájok mit sem ejthet.

És fájdalminak terhél,
Megreped a szíve,
És e megrepedt szívéből
Vérkönytt ejt a földre.

És mindez nem ad új erőt
Elhúnyt gyermekének,
Nyíltni látjuk már a mezőt
S minden újra éled

S im utolsó kínjai közt
A gyászoló özvegy,
Ismét reményszín ruhát ölt,
S többé mitsem szenved.

*) E verset, mint Petőfi Sándor dicsőült költeményünk ifjúkori kiadatlan művet — a beküldő úr különös szíveségéből közöljük. A szerk

az osztrák törvények hatályon kívül tételel ismét megszüntetett.

Ne gondolja azonban senki, hogy Magyarországon nyomát sem lehetne találni oly intézménynek, mi a közjegyzőséghez hasonlítana. Sőt inkább éppen Magyarországon legnagyobb mértékben el volt ársztva majdnem minden fontosabb jogi cselekvényre nézve, csak hogy temérdekféle alakban azon eszme, mely most a közjegyzőség intézménye által szabatos s egyöntetű alakot nyerend.

Minden káptalan, minden konvent, az ország minden rendes bírása, ezek protonotáriusai, a megyék közgyűlései, oly hiteles helyek valának, melyek előtt közhitele okleveleket lehetett szerkeszteni, sőt az okleveleket megőrzés végett azok levéltáraiba letenni, onnan hiteles másolatokat szerezni, s teljes hitelű bizonygatóleveleket eszközölni. Nemesak lehetett, hanem különösen az ingatlan birtokok átruházásairól kellett is, mert régi magyar törvényeink szerint az említett hiteles helyeken kötött egyezmények egészen más tekintet alá jöttek, mint a mindig vita alá vonható magán okiratok.

(Vége követek)

A CORRUPTIO.

Ami hajdanta Keleten a bélpoklosság volt, az időnkben a corruptio.

Mint egykoron Keleten a tiszta ember félve kerülé a bélpoklot, oly undorral fordul el minden jobb érzet jelenleg a corruptiótól.

Mi tehát irtóznánk e szörnyű szót még tollunkba is venni, ha közelébb éppen nálunk azok hangos zajjal nem kiabáltak volna e szót, kik tetőtől talpig e méltól fekélyesek.

Lapunk mutatószámának ocsmány pocsolyába mártott tollal történt megtámadása alkalmával, a fertelem legundokabb kitérései közt használtatt e szó. Ime tehát legszentebb köteletségünk e tévutra vezetési bűnös czélatok ellen férfias erélyvel felszólalni, nyíltan, és oka-

doltan mutatva ki, hol van itt a valódi corruptio.

Egy lapot, mely elvül a független önálló hazafiságot, ezéül, illetéleg irányul a közérdekek és ügyek lelkes támogatását s az ezek ellen vétők ostorázását tűzte ki, sárral dobálni, ellene a legaljasabb, legszemtelenebb, legarczátlanabb hazugságokat összehalmozni: ez a corruptio!

És hogy e lap le ne rántassa az illetőkről az ámtás elbűvölő lepelét, hogy fel ne világosíthassa a jóhízemese s könynyenhibősege által — holmi ácsillamok által félre vezetett népet, e lapot erkölcsileg — orgyilkosok módjára megölni, azon híreszteléssel: hogy rövid élete leend, tehát ovakodjék mindenki rá előfizetni. Mi ez? Nem corruptio?!

Ámde vessünk csak visszafelé egy pillantást.

Egy ősz férfiu megsokalva a hazafiság — vagy is a legszentebb érzület köpönye alatt elkövetett önérdék s örült nagyravágys sarkalta tizelmeket — felemelé bátor fejét, és nyílt sikra szállt a sötétség e daemonai ellen, nyilvános úton támadva meg a szentségtelenséget. Ez ősz férfiu — mert sem szép szóval, sem ígéretekkel, sem holmi zsiros hivataloskákka megnyerhető, lekenyerezhető nem volt, eltökéllék erkölcsileg beszennyezni. És ime a derék ősz, ki életét munka, szorgalom, számos humanistikus jótétemény gyakorlása közt tölté, olykép tevék pelengére, hogy a rendelkezésükre álló lap akkori felelős szerve előtt, a derék őszférfiút, miután ez ismeretlen volt előtte, a legrobotabb szinben állíták elő, elmondák a többi közt, hogy ez ősz, noha itt jó módban élt, csak azért hagyá el Magyarországot s költözött Bécsbe, hogy gyermekeiből osztrák- s nem magyar-állampolgárokat neveljen, hogy itteni nyilvános fellépésének czélja a bécsi camarilla érdekét előmozdítani, — a helyi viszonyokkal nem ismerős szerv hitt, s egy sujtó czikk jelent meg az ősz férfiu ellen. Pájdalom az illető csak későbbben győződött meg,

hogy a sujtott ősz férfiu, egy tiszteletre méltó hazafi. Hát ez nem nevetőbbja a corruptionnak.

És végül azt az áldott népet, mely legfőbb kincsét: bizalmát oly lelkesen adta oda, olykép gyámolítani, hogy legszentebb jogai megvédése helyett, a népedeikei ellen működő vállalkozóval szövetkezni, sőt az utóbbi eszközeül szolgálni! Mi ez? Ez a legborzasztóbb: corruptio!

És most a nagy közönségre bízzuk megítélni, hogy melyik, és hol van: a valódi corruptio!

Életrajz.

A Sarkady István íróársunk s barátunk által szerkesztett „Hajnal” című, a maga nemében páratlan albumból, mely közel 200 könyomatú arcképpel díszített életrajzokat tartalmaz, miután ezen album egy példánya roppant költséges volta miatt, 50 fruba kerül, s így nagy forgalomnak nem örvendhet, — kivéttük ezen minket érdeklő részletet:

Sipos Orbán.

Semmi sem nyújt érdekesebb és meggyőzőbb panorámát az alkotmányos érzelemtől, melynek fényes szövetségé által vezéreltetnek a választó kerületek, mintha oly országgyűlési képviselőket küldenek a törvényhozó testületbe, kik az egyes vidékek közérzületét és az általános nemzeti érdekeket szorgalmasan tanulmányozzák és azokat lelkiismeretesen képesek tolmácsolni. Egy Pantheon glóriája egyképen ragyogja körül azoknak halantékaikat, kik magukat azok szentélyébe fölküzdötték, ha bár az élet küzdelmes szinpadán politikai olvoikkal egymással szemközt állottak is. Az élet különbözőképen osztogatja a dicsőség pálmáját; de azért mióta szünt meg a dicsőség dicsőség lenni, ha azt karddal, észszel, vagy szívvel küzdöttük is ki, hogy a halált megdöbentsük, midőn az onyészot szolgálátában romboló és változhatatlan köteletségét teljesíti? A kard hegyén, az ész villámlásaiban és a szív áldozatkészségében egyenlő dicsőség terem!.. Az, a mi tul él bennünket; az, a mi az utó nemzedéket emlékeztünk örökössé teszi; az, a mi sirunk fölött lebeg, s örökéletű szellemalakat vesz: az — a dicsőség!

Sipos Orbán született 1835. május 24-én, Jász-Berényben, hol hasonnevű édes atyja, mint vagyonos polgár és mint megle-

Az utolsó Zrinyi

eredeti történeti beszély.

Irta:

Turcsányi Gyula.

(Folytatás.)

Mint dajka-mesékben a hatalmas tündér varázsbotjának érintésére a tenger zajló hullámai lecsendesülnek, ugy az ajtónálló bejelentésére, a termekben zajongva hullámzó vendég-sereg közt egyszerre néma csend lett.

Minden tereméből a vendégek kiváncsian sereglének az elfogadó terebbe.

E pillanatban az elfogadó terem kinyílt kettős szárnyú ajtajában a bejelentett gróf Zrinyi Boldizsár megjelent. —

Általános moraj terjedt el a jelenlévők közt. De e moraj a kellemes meglepetés önkénytelen kitörése vala.

És méltán.

Mert a megjelent ifju valóban rendkívüli tünemény volt.

Mint a Libanon büszke cedrusza nagyserű lombkoszorújával méltó feltűnést okoz: ugy az ifju Zrinyi a cedrushoz hasonló deli alakja, lombkoronaként egy oly főt látott, mely a férfiu szépség tökélyének mintaképeül szolgálhatott volna.

A kerekded halvány s lángpirol szegélyezett, s a férfiu erélyt, és öntudatos büszkeséget visszatükröző arc, a sugár barna szemöldökkel ivelt, és hosszú hasonszínű pillákkal árnyalt sötét s még is a csillány ragyogását felülmuló fényű szemek, a római metszetű orr, a még csak serdülő fekete bajusszal ékített, — a Zrinyiek családi jellegét képező — kissé földuzzadt sötét pirú ajk, a magas nyílt homlok közepén ketté választott s a széles vállakra természetesen fűrtökben legördülő ében hajzat az egész főt feltűnő széppé egyesíték.

Azonban nemesak alakja, hanem ruházata is feltűnt, sőt a jelenlévő vendégektől rendkívül különbözött.

Már akkor a francia Bourbonok — civilizáció köpönyébe burkolt — erkölcsi corruptiója annyira alszivárgott hazánkba is, hogy a magyar letéve ősei gyönyörű öltözetét, a francia a la XIV. Louis-féle felöltöke, lütyögő bugyogókba, roccoco mellényekbe, térdig érő harisnyákba s kivágot női czipókba, természetes hajzatát pedig eléktelenítve hajporos és czoppos parókákba bujt.

Igy vált különbség nélkül az egész nagyur-i vendégkoszorú öltözve.

Ellenben Zrinyi tetőtől talpig feketebársony magyar ruhát viselt.

Hogy ne tűnt volna ki tehát e tarkabarka csoport közül?

(Folyt. követk.)

hetős méltósággal bíró egyén köztiszteletben állott, s a nép javát mint a kultánács electussa (városi képviselő) és mint illetékes városi mérnök, hathatósan előmozdítani törekedett; édes anyja Pasier Erzsébet, egy Franciaországban szakadt mévelt család ivadéka volt, ki gyermekének nevelésére gyöngéd gondot fordított. Családi neve, történeti hagyományok szerint, érdekes metamorphosison ment keresztül. Ugyanis ősei, a régmúlt hajdanban „Kovács“ vezetéknevvel éltek, míg nem egyik ős, a török táborozás alkalmával a rögatós (trombitás vagy sipos) levén, midőn az ellenség közegett, oly hatalmas lelkesedéssel fujta meg a riadót tárogatóján, hogy az egész magyar sereg egyszerre fölriadván, gyorsan kész volt a csata elfogadására, s általában egyszersmind a mieinknek kedvezett a győzelem istenasszonya. Természetesen, hogy a diadal dicsőségét legfőként az ügyes és éber tárogatósnak tulajdonították, kit azután tiszteletből „Siposnak“ szólították, s róla maradékaira is átszállott a díszelnevezés. Eleintén — úgy látszik, hogy Kovács Sipos kettős nevet használtak, legalább azt bizonyítja egy, a család birtokában lévő imakönyv, a nyomtatás feltalálásának legelső idejéből, melyet latinból egy főbb katonatiszt fordított magyar nyelvre át, s nemes Kovács Sipos Pálnak ajánlotta. Anyai bizonyos, hogy a múlt század elején Sipos Pál, akkori város bíró, a Kovács nevet már nem használta, legalább a jászberényi jegyzőkönyvekben, melyekben róla többször olvassunk, sehol sem fordul elő azon név. Utána a következő utódok is véglegesen mellőzték annak használatát, s egyedül a Sipos névvel éltek, melyet ők is érdemelt ki családjának tárogatójával, mit becses ereklye gyanánt híven őriznek birtokukban az unokák.

(Vége következik.)

Kinek mi a baja? *)

× Szegény szánandó Doktissimus professor, és redaktor ur a Bathó-kort szomorú füzeinek (talán azért vannak veszendőben?) újjongva panasolja, hogy a szerkesztőségét majd elesapták, (Hja! ott az nagyon könnyen megtörténik, minthogy a Jász-Polgár elleni cikkből olég tapintatlan volt a réztányér körülhordozást ki nem vörös plajbászolni, mert e megemlézés sokaknak emlékezetébe hozta, hogy majd egy nagy-szerű intézetre, majd egy bizonyos kitűnőség kitüntetésére ily réztányér csak nagyon szép sikerrel és zajos dobütés közt hurezoltatott körül, s azután „szansé passzé“ — a többitől hallgat a krónika.

× A városunk főtérén emelkedő honvédszobor keserves könyűket hullat — pedig kőből van — a hazafiak részvértlen közönyössége miatt, hogy a nemzeti dicsőség ez egyik szörény jelvényét kiteszik nemesak az idő s viharok vasfógának, de rácsözata nem lévén, még az arra szabadon sétálgató házi szarvas és szarvatlan állatok dörszölöző szeszélyének is. Szegény szobor ne könyezze, viseld sorsodat békével, s vizsgáljaljon azon tudat, hogy te csak kőből vagy, ellenben az emberek bebele ugylátszik sziklává ridogult. —

A Csúcsa panaszkodik, hogy napról napra családja várja szomatos kelékné beöltését. Felszólítja tehát általunk az illetőket, hogy vagy kezdjenek hozzá a betöltés.

*) Állandó rovat, mibe minden méltányos és igazságos panaszt bárkitől is felveendünk.

A szerk.

hez, vagy vallják be, hogy ez is egyike azon érdekes híreknek, mik mindig csak hírek maradnak, mert ez esetben nem hagyandja tovább szárazon medrét, hanem megtöltendi azt jöfőle pocsolva folyadékkal városunk közegészségének nagyobb öröme.

× A gazdák leverten panaszkodnak, hogy a hűvös május jó és sok szénát adand, eső is volt s a vetések újból szép reményekre jogosítanak; ha tehát ez így mened, végre még azon kellemetlen helyzetbe jutandanak, hogy nem leand okuk min panaszkodni.

KIMUTATÁSA

a „Jászkerületi népbank és takarékpénztár“ üzletforgalmának.

1873. január 1-től 1873. december 31-ig.

Bevétel.

1	Pénztármaradvány 1872-ik évi december 31-én	8177.45
2	Takarék betétek	383921.17
3	Visszafizetett váltók	288145.65
4	„ kezes kölcsönök	180381.70
5	„ betáblázott kölcs.	11324.81
6	„ zálog kölcsönök	610.—
7	„ előleg	21261.50
8	Váltók után befolyt kamatok	11663.43
9	Kezes kölcsönök után befolyt kamatok	12176.47
10	Előleg- s zálog kölcsönök után befolyt kamatok	1025.05
11	Betáblázott kölcsönök után befolyt kamatok	5016.69
12	Értékpapír előlegekből	11050.—
13	Házbér jövedelem	1020.—
14	Nyugdíj alapra	176.73
15	Tőkeképző betétekből	5320.50
16	Viszleszámitolt váltókra	67216.41
17	Késedelmi kamatokból	987.22
18	Részvény díjakból	14.67
19	Különbözeti számlára	1313.—
20	Bérlet biztosítékból	37.50
21	Jövedelmi számlára	2.02
22	Ügyvédi előlegből	128.03
23	Duna-gőzhajózási elsőbbségi kötvények szelvényeieirt	60.—
24	Vegyesekből	250.—

Összesen 1011280.00

Kiadás.

1	Visszafizetett takarékbetétek	412074.10
2	Betét után mult évi számlára fizetett kamatok	5330.05
3	Betét után 1873-ik évi számlára fizetett kamatok	10973.53
4	Betét után 1873-ik évi tőkésített kamatokra	1861.83
5	Leszámitolt váltókra	294339.65
6	Kezesek kölcsönökre	134481.—
7	Betáblázott kölcsönökre	15300.—
8	Előleg s zálog	24016.—
9	Részvény kamat s osztalékra	10152.—
10	Tiszti s szolgáló fizetésekre	4817.13
11	Viszleszámitolt váltókra	54237.—
12	Üzleti költségre	949.10
13	Napibiztosi díjakra	654.—
14	Tőkeképző betétek visszafizetésére	13613.—
15	Tőkeképző betétek utáni kamatokra	789.71
16	Felzorelésre	77.50
17	Visszleszám. váltók kamataira	1697.97
18	1872-ik évi házbérre	58.—
19	1873-ik „ „	232.—

20	Közecélokra	26.40
21	Értékpapír előlegekre	10500.—
22	„ „ kamataira	1176.35
23	Iparbank részvényekért	1000.—
24	Különbözeti számlára	679.20
25	Ügyvédi előlegre	459.07
26	Tisztelet díjakra	160.—
27	Bérlet biztosítékra	87.50
28	1873-ik évi adóra	433.95
29	Vegyesekre	250.—
30	Visszafizetett kamatokra	200.—
31	1872. évi függő tartozásokra	705.60
32	1872-ik évi adóra	539.—
Pénztár maradék 1873. decz. 31.		9409.36

Összesen 1011280.00

Ifj. Körlaki József m. k., könyvelő.
Szabényi Máté m. k., pénztárnok.

Ezen forgalmi kimutatást tüzatosan megvizsgálván, a könyvekkel összehasonlítottuk, és mindenben meggyezőnek találtuk.

A számvizsgáló-bizottság részéről:

Liptai Andor m. k., Kléger József m. k.,
Pirkler Adolf m. k., Ifj. Paraj Imre m. k.,
Bartsch Vilmos m. k.

Mi hír hazánkban?

× Az országgyűlés folyvást működik s a törvények szaporodnak, az utóbbi időben alkotottak közt azonban a közjegyzői intézmény behozataláról szóló törvény érdemel legtöbb figyelmet, s ennek ismertetését mi számunk vezércikkében meg is kezdtük.

× Az országos ellenzék nagy-gyűlése, valóban nagyszorú is leand, minthogy már eddig az ország minden részéből közel száz egylet jelentette be leandó képviseltetését. E fontos mozzanatról, igyekezni fogunk saját megfigyelésünk után írhatni.

× Haynald Lajos kalocsai érsek édes anyja 80-ik évének születés napját azzal ünneplé meg, hogy Szécsényben (születése, s anyja lakhelyén) 80 ezer frtot szentelt humanisztikus célokra. Kívánjuk, hogy saját életének 80-ik évét is fris egészségben megérhesse, s annak emléket hasonló kogyeletos adományyal örökíthesse meg.

— A keleti marhavész állásáról f. évi april 25-ig terjedő hivatalos jelentések szerint Magyarország egész kerülete vészmentes. Horvátország- és Slavóniában Zágrábmege Setus községbe, és Bellovármege Medjuraca Ivenska, Gross-Barna és Zrekovec helységeiben uralg. A határörvidéken az ogulin-sluini határkerület Latiu és Plaskagora községeiben; a bánati határkerület Drljaca, Greda, Sunja, Dubika, Ober-Cerov-jane, Staza, Slabinja, Kovacevac s Jamnica községeiben; a gradiskai határkerület Lipovljane, Caglic, Smertic, Kovac, Ladjevac, Okucane, Kovacevac és Poljane községeiben uralg.

Az osztrák tartományokban Galiczia: Stojanov, Baryz, Podhajec, Svajkov, Zavolov, Zustava, Slaventyin, Markova, Korzova, Trosben; Dalmátiában Rohance községben uralg. A marhavész behurcolásának megakadályozása végett Magyarország határszélein életbe léptetett és mult évi 18,004. sz. a köz-hírré tett rendeletben a folyó évi 6674. sz. alatti időszak értesítésben közöltteken kívül egyéb változás nem történt.

× Győrből írják, hogy ott minap a gyalogkatonák a huszárokkal összeeszen, több komoly sebesülés történt. Tehát a szolgálaton kívüli fegyverhordást csak nem akarja betiltani vitéz Kuhn közösgyes miniszter ur?!

Ugyanonnem vettük azon tudósítást is, hogy négy huszár vágatva rohanván az utcákon, egy szegény munkást legázoltak. —

Példás büntetést érdemelnek a futó vitézek, hogy tanulják meg, miszerint ma már nem élünk azon Szoldatoska világban, midőn a katonának büntelenül minden szabad volt.

Városunk s vidékünk ujdonságai.

× Előfizetőink száma naponta oly nagy mérvben szaporodik, hogy most már bátran kijelenthetjük, miszerint lapunk fennállása biztosított van.

+ Halljuk, hogy az egri érsek még e hó folytán városunkba ránduland a bérmálás szentségét osztogatni. A vallásosság e kegyelotes aktusát ajánljuk a szülők különös figyelmébe.

× Kerületeink közgyűléséről majd jövő számunkban tüzetesen referálunk.

+ Egy helybeli közbesülésben álló izraelita család igen fájós csapás ért, a menyinyben Deutsch Fülöp öt éves fia Árpád, ki úgy külalakja, mint már is mutakozó élénk szellemével kedvesen tünt fel, s nemcsak szülei, de a Mandl-esaládnak is szomefnyo volt, a borzasztó skarlát áldozata lett. Mi nem keresünk vigasztaló szavakat a fájdalomtól lesujtott család számára, mert a szív ily vérző sebére enyhét csak az istenbeni bizalom, írt pedig csak az idő nyújt.

× Lapunk még csak közelebb kezdvén meg pályafutását, eddig vidékünkrol nem valánk szerencsések tudósításokat kaphatni; reméljük azonban, hogy a független önálló irányt pártoló honfitársaink lesznek oly szivesek, vidékük közérdekű hirieivel minket megkeresni. Azért a Jászok vidék ügybuzgó férfait újból felkérjük, hogy közleményeikkel szerencséltsenek.

× Biztos értesülés után mondhatjuk, hogy városunk egészségi állapota, — a változékony szeaszélyos időjárás dacára — kedvezőten jelekben nem mutatkozik. Loginkább a váltóláz uralg. (Ez pedig bizonynyal a szomszéd sógoroktól ragadt ránk, mert ott is nagyban dühöngött a váltóláz, csak hogy nem a testben, hanem a zsobben).

× Városunkban az ipartéreni dicseretes előhaladásról tanuskodik Muhoray Kálmán férfi-szabó úlete.

Nemcsak nagy választékban találhatók ott mindenféle posztó, s más kelme szövetek, de sőt egész kész öltönyök is. Megrendelések pedig akár polgári, akár katonai ruhákra rövid idő alatt teljesítenek. Az árak jutányosságát bizonyítja a következő árszabály: egy felöltő kapható nála 13—25 ftig. Egy egész öltözet felnőttek számára 15—40 ftig. Az üzlet helyisége a Jankovics Apostol-féle házban a Streitmann kávéház szomszédságában van.

A beköszöntött tavaszi idényre ajánljuk ezen realis üzletet városunk, sőt vidékünk megrendelőinek figyelmébe.

× Szánthó János köz- és váltó-függyvő Gyöngyösön a Csapó utca 63-ik szám alatti házban irodát nyitott. Ajánljuk őt az érdekeltek figyelmébe.

Hogy áll a világ?

Spanyolországban megkondukt a halál harangja az isten kegyelméből praotendus fegyveres kísérletői felett. A spanyol nép kezdi végre valahára belátni, hogy hazája üdvet és boldogságot nem a legszentebb ezimen feltalokodó bitorló, hanem a köztársasági kormányforma által nyerhet egyodül. Azért egyesült akarattal eltökéllé a szive véréen táplálkózó Don Carlos bandáit végkép kipusztítani, hogy végre valahára a béke áldásait élvezhesse.

Anglia fővárosában, Londonban, oly sűrű ködök járnak, hogy az emberek a déli órákban csak fákllyavivők segítségével botorkálhatnak az utcákon, a fogatokkali közlekedés pedig nemesak kellemetlen akadályokkal, de sőt komoly veszélyekkel is össze van kötve. Azonban ezen általános kalamitás közben, igen szépen virágzik egy iparág: a zsebmetszés. Mert Londonban ez ép oly széhes iparág, mint nálunk bármelyik becsületes iparos mesterség. A zsebmetszők ezéhekro, illetőleg vezér alatti testületekro osztvák, s adót fizetnek „nemes” vállalatuktól, csak úgy mint bármelyik pófészokodó „Lord.” — Az igaz, hogy nálunk még ennyire nem halad a cultura, de azért van itt is elég privilegiátus zsebmetsző.

Svéd- és Norvégország. A XVII-ik és XVIII-ik században ez ország és nemzet vitézsége s hősiességének dicsősége az egész világon nevezetes volt, ámde Pultavánál egy öngyilkos átkozott keze romba dönté a nagyságot. Az ország és nemzet azontúl egy terjedelmét, mint szellemi dicsőségét illetőleg fogyni kezdett, úgy annyira, hogy ma már csak a fenn jeltzott szegény társországából áll. — Nevét pedig a hír szárnyai végkép elejték, úgy hogy csak akkor veszszük észre, hogy még létezik, ha véletlenül egy földrajzt forgatunk, vagy Europa térképét nézzük át. És mégis a nemzet most is irigyleadőbb, mint Europa bármelyik nemzete. Irigyleadőbb pedig azért, mert bár anyagilag és hírnevileg nagyon szegény, de meglegedett, s így boldog is. Volt alkalmunk két évtized előtt egy egyszerűen magasztos pillanatot kileshetni, az a nemzet és uralkodója közt fennálló viszonyból, s bátran elmondhatjuk, hogy ott az uralkodó a nép atyja, a nép pedig az uralkodónak hű, szívélyos gyermeke. Hogy ne volna tehát boldog a nemzet!

Belgiumban a gyár, ipar, és kereskedelem a mintá-országában nagy a panasz, a munkás kezé hiánya miatt. Am forduljanak belga uraink Magyarországhoz, van itt elég ingyenelő, csavargó, majd pedig fizetést húzó, de mit sem dolgozó beamtor; ezeket azután vigyék el zsák számára, s tanítsák meg a nagy és szent szó értelmére: munkásság. —

APRÓSÁGOK.

× Don Lupinos Kolibrados de Casernos di Teglanos naponta levertebben távozik az általa látogatott azon Szeráiból, hol ama

nagy terjedelmű régi gyöngy bóbiskál; hej mert nem akar adta gyöngyét! életfényétől megválni. — Az érdemes Don ezenkívül égre forgatott szemekkel panaszokodik ez év áldástalansága ellen, mert ime már május közöntött be, s még egy zsiros hagyományu anyóka sem bucsúzott el ez árnyékvilágtól.

× A mártiusi sör megtermé gyümölcsét. (Értsd: hitvány élczet.) Budapestrol valami magyarfaló sehonnai — (hej! pedig de sok ily szemét van még ott) — a párisi „Figarónak” azt a silány, sőt czelzatos élczet küldte be, hogy Patti Adélinek pesti hangversenyése alkalmával a belügyminister arra a különös gondolatra jött volna, miszerint előadatta magának azoknak a névsorát, kik helyeiket 10—12 frtért fizették meg, s arra a felfedezésre jutott, miszerint e bőkezű Patti-rajongók egy tekintélyes kontingensét azok képezték volna, a kik hátralékos adóik lefizetésének elhalasztását kérelmeztek. Hitvány élcz biz ez, Herr Fetter!

× Jászdósán az 1863-ki aszály idejében egy öngyilkos temetése után, egy jós asszony a falubelieknek azon tanácsot adta, hogy addig nem lesze ő még az öngyilkos sirja felett álló keresztet össze törve a vízbe nem dobják; mi meg is tetetett, a véletlenség úgy hozta magával, hogy az elkövetett szentségtörés után 24 órára az eső megindult. — Most ismét néhány hételtő szintén egy szerencsétlen öngyilkosnő temettek el Jászdósán; a folytonos szárazság eszébe juttatta egy babonás egyéniségnek az 1863-ik évi kísérletet, — egy éjjel a szerencsétlen nő sirja felett a kereszt összetörtetett, és darabjai a vízbe dobtak, — de azért bizony most az egyszer csoda nem történt, — az eső elmaradt. Népevelés, jöjjön el a te országod!

× Mult számunkat nem a karván rendutasításokkal túlterhelni, most említjük meg, hogy a „Jászkunság” lapunk ellen intézett valami rosszul emészto gyomortúlásagos epejéből fakadt támadásában rögtön ráismertünk a jámbor csacsi bőrébe burkolt Hienna karmaira. Mert ama támadásnak főkép egy passusából nagyon kirít az öntudat vádjának — egészen soha el nem fojtható — zaklatása, a mennyiben csakugyan rajtunk történt meg, hogy a legválságosabb pillanatokban tett önfeloldozásunkért — csupa hibából — kiragadtatt szánkából a falat. Különben ezen eljárását minden önző s al-nagyság praktizálni szokta.

× A „Jászkunság” csupa nem kárörvendés, s még kevésbé kenyéirigységéből korai halálunkat jóslgatja. Az igaz, hogy a mi helyzetünk nem oly könnyű, mint azon lapé, mely bank pákliból nyomatik, s ha a szerkesztőnek követelése van, elcsapatik, azután a lap két sain garasít összetákoltatik, a tákoló pedig — a vidék jövő reményének: az ifjúságnak komoly szellemi megkárásával kárpótoltatik. A mi lapunk független, önálló, s így azt sem kegy, sem móka, sem pákli nem támogatja. De mi mindazáltal erős reményt helyezünk a Jászkun értelmiség ismert műérzékebe, azon biztos meggyőződéssel, hogy az a komoly irányt, és önzertes működést a moc-tár bűzhödt kigőzölgésétől meg fogja különböztetni.

× Zengzetes szólam. Mi baj fiam? — Nincs semmi baj! — No ha nincs baj, az nem baj! De ha baj van, az nagy baj!